

≡ بوکمال تنها مرز در دسترس

پس از تشکیل دو حکومت سوسیالیستی بعثی در عراق و جدایی اندیشه رهبران این دو کشور در مواردی چون حمایت از فلسطین، جنگ با ایران، مقابله با آمریکا و شیوه انتشار تفکر بعثی، عملاً مرز عراق و سوریه روابط سردی را شاهد بود و دو ارتش عراق و سوریه در برابر هم آرایش نظامی داشتند. سقوط صدام و قدرت‌گیری گروه‌های تکفیری در غرب عراق عملاً این منطقه را نامن و قاجاچیان قرار داد. فرصتی که می‌توانست برای نفوذ گروه‌های تکفیری و تردد آن از عراق به سوریه و بالعکس مناسب باشد.

بحران سال ۲۰۱۱ و سقوط شهرهای سوریه یکی پس از دیگری، بوکمال را به مرکز ترانزیتی و ایستگاه فرماندهی گروه‌های تکفیری در شرق سوریه تبدیل کرد و عملاً بوکمال تنها مرز زمینی با جاده پشتیبان رزمی برای ابوبکر بغدادی بود.

سقوط دومینووار شهرهای عراق در سال ۲۰۱۴ عملاً بوکمال در نوار جنوب شرقی سوریه و تلعفر در شمال غربی عراق (نزدیک‌ترین نقطه به موصل) را به دو پایگاه اصلی داعش برای پشتیبانی جنگ تبدیل کرد. بوکمال در محاصره منطقه‌ای بیابانی و خشک به نام بادیه الشام (بیابان‌های شام) قرار دارد که عملاً غیرقابل سکونت و زیست است؛ صحرایی که به گستره چهار کشور عراق، سوریه، اردن و عربستان متصل است و پشتیبانی خوبی برای ارتباط‌گیری گروه‌های تکفیری با عقبه نظامی و سیاسی خود ایجاد می‌کند. تسلط بر بوکمال به معنای تسلط بر شاه‌رگ حیاتی زمینی عراق و سوریه و در نهایت تسلط بر عمق راهبردی گروه‌های تکفیری و پشتیبانی رزمی در صحرای شامات است. با آغاز عملیات در حلب و شکست طرح «پایتخت جاب‌گزین»^۱، مقاومت دریافت هدف بعدی نبرد

۱. در این طرح قرار بود ایالات متحده آمریکا، دولت‌های

بعضی وقت‌ها به
اومی گفتند چرا
برای فلانی مایه
می‌گذاری که فلان
اشکال‌ها را دارد،
می‌گفت درست
است؛ ولی شما
ندیدید این بچه
پشت خاکریز در
جنگ چطور
جنگید. اگر امروز
اشکال دارد مقصر
منم نه این.

و در ادامه، ساکنان شهرات سیه‌سایمانی

نصر

در شرق سوریه است. آمریکا با شکست سنگین در حلب، مقامات ترکیه و عربستان را راضی کرد برای همکاری بیشتر در اتاق عملیاتی دیرالزور مشارکت کنند. شکست در اتاق عملیاتی امان، حلب، قنيطرة، غوطه شرقی و غربی عملاً طرح آمریکا را با چالش مواجه می‌ساخت و تنها راه و مسیر باقی‌مانده انسداد پشتیبانی رزمی و خدمات رزمی جبهه مقاومت است که آمریکایی‌ها در انسداد مرز سوریه و عراق برنامه‌ریزی کردند. آمریکا با اقلان عربستان، ترکیه، اردن و حتی اروپایی‌ها به آنها این اطمینان را داد که پایگاه‌های نظامی در نوار مرزی عراق و اردن این توانایی را دارد در صورتی که داعش از رقه، شمال سوریه و نوار مرزی موصل به عقب رانده شود در منطقه دیرالزور و المیادین تا مرز تنف نیروی دپوشده مستقر کند و حکومت داعش پرچم بقای خود را برافراشته نگه دارد و در صورت آماده شدن بستر لازم، این گروه برای حمله به مناطق مرزی سوریه و عراق و فشار به بغداد و دمشق وارد عمل شود. برای اجرای این سناریو، پنتاگون تصمیم گرفت تنها مسیر موجود یعنی مرز دمشق-تنف-بغداد را مسدود کرده و با اعلام خط حد ۵۵ کیلومتر، ورود هر نیروی نظامی، غیرنظامی و سیاسی به این محدوده را ممنوع کند. در این طرح نیروهای کردی همکار با پنتاگون در شمال سوریه پس از آزادسازی رقه در نوار مرزی شمال مستقر خواهند شد و اجازه به الحاق ارتش سوریه و عراق نخواهند داد. موضوعی که با اعلام «منطقه پرواز ممنوع» عملاً زمین و هوا را از مقاومت گرفته و دسترسی شرق مقاومت یعنی تهران به غرب محور مقاومت یعنی بیروت و غزه قطع خواهد شد.

اروپایی به رهبری فرانسه و انگلیس، شورای دوستان سوریه با عضویت ۵۶ کشور، ۷ اتحادیه قاره‌ای و بین قاره‌ای به گروه‌های مخالف دولت سوریه این حق را دهند که دولت رسمی انتقالی را در حلب رسماً اعلام کرده و عملاً تمامی کشورها بارید سفیر سوریه، دولت انتقالی را در حلب پذیرفته و برای آزادسازی دمشق وارد نبرد بین‌المللی شده و دمشق را به گروه‌های تکفیری و مسلح تحویل دهند.